

Dos mesos i un dia al Nepal (XVI)

text TONYO FIBLA

30-10-2008 Dijous. Bhai tika, festa del germans petits

Avui les germanes grans posaran la *tika* als germans més petits, és una festa de les més importants de Nepal.

Després de trafegar per casa me'n vaig a Kathmandu i quan me n'adono que no porto el *topi*, el barret nepalí que tinc, reulo a buscar-lo. Ahir a la cerimònia no el vaig agarrar i em van haver de deixar una gorreta de "biciclista". En aquest moment aplega Bijay i anem el dos a ca *bage*. A les 11:30, la veritat serà a les 11:30, hora nepalí, és a dir, no se sap quan, hem quedat per a fer la cerimònia de la *tika*.

Quan encara no hem començat ja truquen de ca Bijay per a dir-nos que ens estan esperant per fer la cerimònia allí, però ací no hi ha perspectives de fer-ho prompte.

La *bhai tika* consisteix en un ritual més o menys paregut al d'anit.

La col·locació de les persones ara ha canviat. Primer està Tirtha, després, va Mukti, a continuació vaig jo que em convertiré en germà d'Àmala, segueix Bijay, al final hi ha dos lloc buits, per a Gyan i Nabín, que encara que estan a Benicarló els fan igualment la cerimònia.

Com ahir, cadascú de nosaltres estem asseguts amb les cames creuades davant del nostre mandala.

Avui no és una única persona la que administre el ritus. Sarda, germana fadrina, posa la *tika* a Tirtha i a Mukti. Matina i Niva, filles d'Àmala i Tirtha, la posen a Bijay, ja que no té germanes, i als cosins absents de Benicarló i Àmala me la posa a mi.

Pel fet de posar-me la *tika* en aquest dia i en aquesta cerimònia, Àmala es conerteix immediatament en ma germana. Som germans. Ara tinc una altra germana.

Quan m'ha posat la *tika* jo, és clar, li he fet el regal com toca. A més, quan fas el regal, dins al paquet has de posar uns pocs diners. El regal no l'obrirà en la meua presència. Quan et fan un regal no és de bona educació destapar-lo en el moment. Te l'endús i l'obris després, tot al contrari del que fem ací, on has de demostrar que el regal t'ha agradat molt encara que siga una nina vestida de sevillana que no sabràs mai on posar.

A més de la *tika* al front les germanes posen al coll una garlanda de flors *makhamali*, una flor de color púrpura que forma unes boles i que punxen de mala manera. El collar és ben bonic però molesta molt al bescoll.

Com no està present ni el pare ni l'oncle el menjar no segueix el que mana la tradició, no hi ha *xiura*, flocs d'arròs. Entre altres coses hi ha pollastre, aliment prohibit en aquesta casta, encara que en dies que no són festa es salten la tradició i de vegades en mengen.

Acabada aquesta primera cerimònia tornem a

Sitapaila, allí estan les cinc germanes del pare i oncles de Bijay, quatre de les quals, han de posar la *tika* als tres germans. La tia més petita no fa la cerimònia ja que els germans són majors que ella. Quin bullit que s'arma entre les quatre posant *tikes*! una per ací, l'altra per allà. Jo sense parar de fer fotos.

A continuació anem a casa de la tia materna de Bijay, l'altra germana de Tirtha i Mukti per a que els pose la *tika*, a més la cosina l'ha de posar als seus germans. Més fotos.

Quan és ja ben tard, sobretot per a Nepal, tornem a casa Bijay per a que sa mara pose una altra *tika* a Tirtha i Mukti. És a dir, des de les 11:30 que estic tirant fotos a la *bhai tika*, en total quatre cerimònies.

A totes les cerimònies encara que no et posen la *tika* has de picar alguna cosa, els germans han de menjar-se els plats reglamentaris, ja qui avui ha fet tres o quatre àpats. El menjar, ací a Nepal, en qualsevol celebració, no pot faltar mai.

S'ha acabat. Estic cansat. Són massa hores sense fer res i el què és pitjor, sense parar. Són coses de Nepal. Amb aquesta cerimònia s'han acabat les festes de Thiar.

Número 726 - 26 març 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

COACCIONS

Soriano, regidor del PP, condemnat

TORNA L'UNIVERS FALLERO

EXIGEIXEN LA DIMISSIÓ DEL REGIDOR DEL PP CONDEMNAT

La sentència és clara: el Jutjat de Primera Instància i Instrucció nº 1 de Vinaròs condemna Ramón Soriano per un delict de coaccions després de provar els fets denunciats per Manuel Salinas, soci, juntament amb els seus germans, de l'empresa Transport Salinas.

E text REDACCIÓ

Is fets es remunten al mes de febrer de 2009, quan l'empresa va presentar una denúncia contra un ex treballador per un presumpte delict de d'amenaces i el robatori de dos tacògrafs de dos camions que havia conduït. Soriano es va presentar a les instal·lacions acompanyat d'un policia local "Plácido Hidalgo, excunyat de Juan Salinas... que no va pujar a les oficines" i, segons resa la sentència, "es va dirigir al denunciant i va dir en to amenaçador que he parlat amb Galben, he vist els discos i són molt greus, pel que ho arribem a un acord econòmic o us puc enviar a la presó per tres anys i tancar-vos l'empresa" mentre amb la mà feia gestos exigint diners i en quantia elevada. Soriano va realitzar les acusacions davant altres testimonis que es trobaven presents en les oficines al qual li

van indicar que "si es tractava d'alguna cosa tan greu que ho denunciara".

Un d'ells, Manuel Mundo Alberto, va declarar en el judici que "va percebre les paraules del senyor Soriano com una evident coacció cap als socis de l'empresa sinó es plegaven a les seues exigències econòmiques". El regidor i advocat "va respondre que tot tenia un preu, que si li pagaven no passaria res", malgrat que als dos dies va remetre un burofax a l'empresa i al seu advocat en els que "de forma vetllada tractava de coaccionar als socis de l'empresa per interposar una denúncia en via penal si no li pagaven al seu client una quantitat de diners". No obstant això, la jutge ha constatat que en el procediment laboral seguit contra Galben "aquell no va compadir assistit pel lletrat denunciat". A més, durant el procés judicial obert contra

Soriano aquest no va acreditar documentalment que en el moment dels fets actuara com a lletrat del citat treballador "i s'ha limitat a negar els fets, afirmant que el que pretenia era aconseguir un acord a favor del seu client".

Així les coses, la **jutge instructora del cas ha fallat a favor del denunciant amb una pena de multa de 20 dies i un dia de privació de llibertat per cada dues quotes diàries no satisfetes.** Les quanties econòmiques s'han fixat sobre la base de la situació econòmica "del reu". El denunciat declarà guanyar uns 1.400 euros nets mensuals com regidor de l'ajuntament de Benicarló i uns ingressos mitjans de 600 euros per exercir com advocat. Així, la multa econòmica ascendeix a 1.500 euros i vint dies de privació de llibertat. ▶▶▶

XX Concentració motorista Falles 2010

text REDACCIÓ fotos JESÚS MAESTRO

El passat cap de setmana es va celebrar a Benicarló la XX Concentració motorista Falles 2010, una cita habitual durant les festes falleres. El campament base estava situat al Barranquet, encara que molts visitants es van allotjar en un hotel proper. Els passejos de les màquines per la localitat van causar l'admiració habitual.

Daniel Àvila, del Motocròs d'Alacant, va guanyar de la prova reina

text i foto VICENT FERRER

Diumenge passat de matí, en el circuit permanent municipal de Benicarló, es va disputar una prova que puntuava per el Campionat Autòmic, obert per a cinc categories, sent els guanyadors els que millors classificació van aconseguir en cadascuna de les dues mànegues.

Els espectadors van poder gaudir d'una magnífica matinal de motocròs. En MX1 el guanyador indiscutible va ser l'alacantí Daniel Àvila que, en ambdós mànegues, es va ficar de sortida al capdavant de la prova i no va ser inquietat en cap moment pels seus perseguidors. Malgrat el seu avantatge el pilot de Kawasaki va córrer de cara al públic i els seus salts van ser celebrats pels aficionats que es van col·locar en els punts estratègics del circuit per a poder veure els salts dels pilots. La lluita se centrà per la segona plaça, aconseguint-la Alejandro Martínez del Moto Club Alberic superant Fernando Mirón del MC L'Albaida. A destacar la bona carrera del pilot local Carlos Moro. Una carrera en la qual es notà l'absència de José Manuel Pellicer, guanyador de la prova disputada la passada tardor, a l'estar recuperant-se de la dura caiguda patida en el Dakar. Tampoc va tenir molts problemes per a imposar-se en MX sub-25 el pilot del Moto Club Xarquín, Antonio José Ortuño, que va

saber esprèmer perfectament les possibilitats de la seua KTM aconseguint d'eixida un avantatge que va saber administrar malgrat els intents de José Antonio Sempere, del Racing Crevent, per seguir-lo, damunt una Kawasaki, el qual, al final, va haver d'a`retar fort per a controlar al seu perseguidor, Luis López, del Moto Club L'Albaida. Van seguir les proves per els més menuts on s'ha de destacar la gran carrera de Jorge Zaragoza que va dominar per complet la prova conjunta de juvenils i cadetes, demostrant perquè és el cinquè classificat en l'uropeu. Va ser el pilot de més impacte entre els aficionats.

Segona victòria consecutiva l'aconseguida per les xiques del Grupo Peinado en terres murcianes

text CHB

SÈNIOR FEMENÍ XTI-RED DEPORTIVA YECLA-11 GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT-14

El partit es presentava força igualat i força renyit, ja que tots dos equips són molt pareguts. I així va ser, al menys durant els primers quinze minuts (3-3). Una molt bona defensa cadufera permetia que les murcianes no marcaren i que recuperarem molts balons per a poder fer contracops. Poc a poc anàvem fugint en el marcador (4-8 al descans) i anàvem guanyant en tranquil·litat. L'equip jugava molt bé en defensa i atacava amb perill.

Quedava la segona part, 30 minuts de lluita per a aconseguir la victòria i els dos punts. El començament d'aquesta part va seguir amb la tònica de la primera. Les castellonenques defensaven amb serietat i aprofitaven els atacs (4-10, minut 40). Però un canvi defensiu de l'equip local va frenar a les nostres representants. El lecla va fer una defensa individual que ens va sorprendre i ens dificultava els atacs (7-10, minut 45). Un temps mort demanat per a calmar els ànims i tallar aquest inici de remuntada. D'ací fins al final, l'equip va jugar amb més tranquil·litat i confiança, aconseguint la tan desitjada victòria al final (11-14).

Pel GRUPO PEINADO van jugar: Anna a la porteria, Aranxa (2), Sandra, Jasmin (1), Aroa (1), Vero (5), Cris (2), Melani (1), Sheila, Jenni, Juliana (1) i Rosamari (1)

El regidor de Governació, Marcos Marzal, va eludir fer declaracions sobre la condemna

ve de la p gina anterior

Manuel Salinas va explicar que Soriano mai es va presentar davant d'ell com a lletrat sinó com edil i va incidir que es va personar acompanyat d'un policia local. D'altra banda, va reiterar que les reunions amb Soriano es van celebrar sempre en la tercera planta de l'ajuntament. Salinas ja ha anunciat que s'han presentat dues denúncies més en el jutjat contra Soriano per obstrucció a la justícia i que, en breu, es presentarà una nova reclamant que siguen satisfetes les costes judicials.

LES REACCIONS EN L'ÀMBIT POLÍTIC LOCAL

El regidor de Governació, Marcos Marzal, va eludir fer declaracions sobre la condemna de l'exregidor de l'àrea i ex policia local Soriano. Marzal va assegurar que "la valoració la faré quan tinga més dades, les que tinc jo ara és el poc que vaig llegir ahir, desconec més dades" i recordant que la roda de premsa on se li va preguntar "és de Falles i el tema no correspon". També eludia fer declaracions el condemnat, ara regidor de Participació Ciutadana, malgrat reconèixer que no ha recorregut la sentència del Jutjat de Primera Instància número 1 de Vinaròs. El silenci dels dos regidors s'unia al de l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, qui assegurava que es tracta d'un tema personal de Soriano que no pertoca a la seua labor com edil del municipi, i del secretari Local del Partit Popular, José María Serrano, qui va explicar que no haurà conseqüències polítiques per entendre que aquests fets s'han produït en l'àmbit "privat" de l'edil. "Cal diferenciar l'àmbit polític del particular i aqueixa falta ha estat comesa en un context extra polític".

No eren de la mateixa opinió els grups en l'oposició del municipi que, en la major part dels casos, exigien la dimissió del regidor i les explicacions de l'alcalde del municipi. Enric Escuder, portaveu del PSPV, qualificava els fets "de molt greus" i exigia a Domingo que es pronunciara sobre la sentència condemnatòria a un dels seus regidors. Escuder recordava a més que "hem sabut que estava utilitzant les dependències de l'ajuntament per a tenir entrevistes amb els seus clients i fins i tot amb el demandant, per tant és clara la barreja entre el càrrec de regidor i el d'advocat". El portaveu dels socialistes benicarlandos assegurava que "sabem que l'alcalde coneix el tema des de fa temps, que té la sentència condemnatòria damunt la taula d'alcaldia i exigim una resposta ràpida de l'alcalde, que ho clarifique, que ens informe i que actue en conseqüència".

Pel que fa al portaveu del BLOC, és de la mateixa opinió. José Luís Guzman, assegurava que la situació creada "no és una postura democràtica" ja que Soriano "va ser triat pel poble i representa a l'àrea de Participació Ciutadana". Guzmán lamentava que els fets s'hagen accentuat per una sèrie de condicionaments, com que "sempre ha anat acompanyat d'un policia local i s'han usat dependències municipals per a les reunions". El nacionalista denunciava que per més que es vulga separar no és la

manera correcta d'actuar ni des d'un càrrec públic ni privat" i confiava que des del Partit Popular "sàpien quin és la postura que han de prendre".

Per la seua banda, Esquerra-Benicarló exigia el cessament del regidor Ramón Soriano pel delictes de coaccions "que considera molt greus, al mateix temps que reclama conseqüències polítiques per uns actes que són inacceptables en qualsevol dels casos, però molt especialment en el cas d'un càrrec públic de l'Ajuntament", en paraules de Josep Barberà, president de l'agrupació. Barberà ha criticat durament la posició del Partit Popular de Benicarló, així com la de l'alcalde, Marcelino Domingo. En paraules del dirigent republicà, "és inadmissible que un regidor siga condemnat per coaccions i que no haja cap conseqüència política, vam exigir a l'alcalde que es posicione i prenga mesures, ha d'acceptar la seua responsabilitat i cessar a Soriano del seu càrrec immediatament, per transparència, coherència i respecte als ciutadans de Benicarló".

BENICARLÓ TANCA LES FALLES MÉS TRANQUIL·LES CRIDANT A L'ORDRE A UNA COMISSIÓ

text REDACCIÓ

Benicarló ha viscut les falles més tranquil·les i segures dels últims anys. Així ho confirmen les dades del balanç que Policia Local i Guàrdia Civil presentaven als mitjans de comunicació. La intensa preparació de les celebracions "i la col·laboració dels 12 presidents de falla" han estat claus per l'èxit, segons assegurava Marcos Marzal, regidor de Governació. Els incidents registrats aquests dies han estat "mínims" i fins i tot les habituals queixes respecte al llançament de petards i l'horari de tancament dels casals, s'han vist reduïdes respecte a l'any passat. La nota negativa en el balanç la posa una de les comissions falleres "que haurà de prendre mesures perquè són els que majors problemes ens generen", confirmava Agustín Parra, cap de la Policia Local. No és la primera vegada que la jove comissió de Nou Barri és requerida per les autoritats a l'ordre. "En les reunions se'ls ha instat sempre en aquesta problemàtica" que afecta sobretot a l'horari de tancament del casal faller.

en els carrers de Benicarló. En concret, 88 guàrdies civils van vindre a reforçar als 48 de plantilla que el destacament té en la ciutat. Per part de la Policia Local, es van sumar 48 agents extres a la plantilla habitual, el que va permetre que entre 3 i 4 patrulles treballaren diàriament per torn. La presència policial va ser més evident en els carrers, el que ha permès un descens en el nombre de delictes registrats respecte a l'any passat.

I és que des de fa dos anys, Benicarló ha adoptat un horari de tancament dels casals fallers "i amb ells cal estar pendent de si tanquen o no tanquen i això no beneficia ni a la població ni a ells mateixos", recordava Parra. Així, "hi ha hagut que recordar-los un parell de nits que havien de complir amb l'horari establert en el ban de l'alcalde" malgrat que al final, han col·laborat amb les autoritats tancant les instal·lacions. El regidor de Governació assegurava que s'ha pres nota d'aquesta i altres incidències registrades durant les celebracions "per tractar-les en les pròximes reunions amb els presidents". Malgrat aquests incidents, els més de 10 dies de falles a Benicarló s'han caracteritzat per la tranquil·litat i el civisme de la població. Tant que, com assegurava el tinent Ayuso "l'èxit és de la ciutadania". En general, s'han produït un augment en les actuacions, derivada de la major presència policial

Un dels incidents que més treball provoca als cossos de seguretat és el llançament de petards, que enguany ha registrat poques queixes dels ciutadans. Cal recordar que a Benicarló, l'ús de la pólvora està limitat als actes organitzats per les comissions. El cap de la Policia Local reconeixia que "enguany potser no s'han llençat tants petards perquè no havia diners per a comprar-los", encara que també reconeixia com una possible causa a les "inspeccions que la Guàrdia Civil va realitzar en els locals de venda en els dies previs" i que van permetre un millor control sobre els efectes pirotècnics que es venien. Malgrat tot, s'han tornat a realitzar confiscacions de material a persones que els estaven utilitzant fora de la norma establida. "Generalment es tracta de gent d'entre 18 i 25 anys que llença masclets i carretons, no són fallers i no són ni de Benicarló", explicava Parra.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Presentat el IV Torneig Internacional Júnior Ciutat de Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Aquesta setmana, al Casino de Peníscola, es presentà la quarta edició del Torneig Internacional de Tennis Ciutat de Benicarló.

A l'acte va assistir el president de la Real Federació Espanyola de Tennis José Luis Escañuela, que arribà amb el president del Club Tennis Benicarló Francisco Celma i el regidor d'esports de l'Ajuntament de Benicarló Joaquín Pérez Ollo. El director del torneig, Ginés Pérez, s'encarregà de donar a conèixer als assistents com s'anava a desenvolupar el torneig. Aquest començarà el 29 d'aquest mes amb la disputa de la fase prèvia, que finalitzarà el dia 31, després el torneig quedarà repartit en dues categories, masculina i femenina, amb 32 jugadors en cada categoria. La final es disputarà el 4 d'abril. La competició es desenvoluparà en les sis pistes de terra batuda. Té un pressupost de 26.600 euros i els jugadors tindran com recompensa punts per a la classificació

mundial júnior, que permet accedir als Gran Eslam, la qual cosa assegura un alt nivell de competitivitat entre els tennistes participants i l'expectativa d'un bon espectacle esportiu.

VII copa Miguel Manrubia de ciclisme

text i foto VICENT FERRER

Dissabte passat a la tarda, va començar la VIII Copa Miguel Manrubia de ciclisme en la categoria cadets amb una contrarellotge individual de 4.9 km en la localitat de Betxi. Amb el màxim de 200 corredors cobert s'inicià la prova. La primera meitat de ciclistes la va disputar en sec però la resta amb el terra banyat, amb les conseqüents caigudes dels que volien arribar en els revolts.

Els corredors del Novo-Informo, Superpint-Benicarló es classificaren així:

- 6é Francisco Lopez i mallot taronja de 1a Provincial
- 31é David Leon
- 57é Marc Lluch
- 124é José Luis Lopez
- 133é Francisco Garcia
- 140é Joel Valera
- 151é Isaac Soria

El diumenge 21 es disputà la segona etapa en la Vall D'Uixó amb 45 km i l'alt del Marianet de 2ª categoria en el km 9. La meta estava situada en una pujada de 300 metres amb un pendent del 8%. Van eixir 193 corredors i va arribar un gruix de 75 a la disputa de l'esprint.

Els corredors del Novo-Informo, Superpint-Benicarló es classificaren així:

- 6é David Leon
- 8é Francisco Lopez
- 79é Marc Lluch
- Joel Valera
- Francisco Garcia
- José Luis Lopez
- Isaac Soria

Els corredors classificats per a la general van ser:
6é Francisco Lopez i mallot taronja 1a Provincial a 12"

- 29é David Leon a 32"
- 76é Marc Lluch a 1'48"

El Benicarló golejat a Santiago

text i foto VICENT FERRER

5 XACOBEO 2010 SANTIAGO: Mendiola, David, Pola, Alemao, Leitao, cin-c inicial; Aicardo, Rubí, Luís i Eka.

1 BENICARLÓ AC: Diogo, Valença, Xapa, Chicho, Lolo; cinc inicial; Diego Blanco, Vadillo, Boi i Juan.

ÀRBITRES: Blázquez Sierra i García Donás, de Barcelona. Van ensenyar tarja groga al local Pola; als visitants Vadillo i Diego Blanco.

GOLS: 1-0 min. 14, Alemao. 2-0 min. 15, Lolo, en pròpia porta. 3-0 min. 21, Alemao. 4-0 min. 24, Eka. 4-1 min. 35, Xapa. 5-1 min. 36, Eka

INCIDÈNCIES: Uns 1300 espectadores all Pabellón Fontes do Sar.

El Benicarló Aeroport Castelló va ser derrotat amb claredat ahir a la tarda en la pista del Xacobeo 2010, en un partit on Alemao va ser clau per a la victòria local.

En aquesta ocasió els benicarlandos poc van poder fer davant les ganes dels gallecs que volen acabar la temporada després dels dos grans. Van aguantar bé els de Miki, amb ordre defensiu i amb Diogo aturant balons i dirigint als seus companys al darrera i a més sortint a la contra, quan el rival no els pressionava, però tot es va acabar quan Alemao va obrir el marcador i de nou l'equip benicarló va tornar a marcar en pròpia porta. Amb tot perdut l'equip es va llançar a per un gol, però la saga del Xacobeo es va tancar bé i solament va permetre rematades des de lluny. Només començar la segona meitat Alemao marcava el tercer gol que, pràcticament, sentenciava el partit, rematant a l'equip Eka. Amb el 4-0 els gallecs van jugar pensant ja en altres partits el que va ser aprofitat de nou pel Benicarló per dominar, però de nou va trobar pocs forats. Xapa va marcar el gol, però al minut següent Eka tancava el marcador. La millor notícia per als benicarlandos la derrota del Zamora a Pamplona, pel que segueixen tenint un matalàs de quatre punts. El pròxim partit a casa rebrà al Pinto és fonamental pels de Miki.

Diumenge 28, 10.00 h
XVII Jornada d'Esport Escolar.
 Atletisme. Totes les categories.
 Pistes d'atletisme.
 Organitza: Ajuntament de Benicarló.
 Col·labora: Club d'Atletisme.

CAP DE SETMANA DE PILOTA VALENCIANA

DISSABTE 27 DE MARÇ
 II JORNADA ESCOLAR AL TRINQUET DEL CP EM RÓDENAS A LES 10:00

DOMENGE 28 DE MARÇ
 II TORNEIG DE LA FAIXA
 FRONTO DEL IES JOAN COROMINES
 A LES 11:30 H

PARTIDES DE LA VI JORNADA:
 Xatet & Eric Vs Xarli & Esteller
 Óscar Nos & Manya Vs Franjo & Karçe
 Garrido & Tito Vs Cheto & Bruno

El dia contra el racisme

text REDACCIÓ

El diumenge 21 de Març el Consell de Necessitats Socials de l'Agenda 21 junt amb el Centre del Voluntariat va organitzar una jornada lúdica per a recordar el dia contra el racisme.

Van ser molts els que es van arrimar fins la placeta dels Bous, per passar un matí jugant a jocs tradicionals de diferents països, pintant un mural contra el racisme, participant en el taller de paraules en llengües diferents (català, francès, àrab, castellà, haussa...), decorant-se la ma amb henna o fent-se trenes al cap.

Amb aquest acte el Consell de Necessitats Socials intenta fer visibles els grups socials que conviuen entre nosaltres, afavorint el coneixement mutu per desfer prejudicis i millorar la cohesió social. Esdevé un valor fonamental en les societats democràtiques la igualtat de drets i oportunitats entre les persones, així com fomentar la percepció que formem part d'una comunitat i que som nosaltres els que l'hem de cuidar.

Ja està en marxa el XVII Concurs de Primavera de Dibuix i Pintura

text REDACCIÓ

Les persones interessades a participar poden presentar els seus treballs fins al 30 d'abril. Segons les bases, els participants han de ser nascuts o empadronats a Benicarló i no es podran presentar els guanyadors dels primers premis de l'any anterior. Les modalitats són dibuix i pintura, amb llibertat de temàtica i de tècnica.

Els treballs s'hauran d'adreçar al Mucbe abans del 30 d'abril i podran formar part, segons criteri del jurat, de l'exposició de les obres presentades al Concurs que s'inaugurarà el 13 de maig al Mucbe. Durant la inauguració s'entregaran els premis als guanyadors, que van des dels 300 euros per al primer premi de dibuix fins als 500 euros per al primer premi de pintura. El segon i tercer premis de les dos modalitats estan dotats amb 120 euros i 60 euros respectivament.

AGENDA

Divendres 26 i Dissabte 27
 22.00 h

“Qué noche la de aquel dia: Get back!”

amb cançons en directe de The Beatles.
 Restaurant El Cortijo.

Venda anticipada d'entrades a
 Electrodoméstics Lores: 7 €.
 Venda a taquilla: 9 €.

Organitza: Assoc. Cultural Diabolus.
 Col·labora: Ajuntament de Benicarló.

Divendres 26 i Dissabte 27, 22.30 h
Diumenge 28, 18:30

Representació de l'obra
“El Crist de la Mar. Benicarló 1650”

de J. Ganzenmüller i J. L. Guzmán.
 Església de St. Bartomeu.

Organitza: Parròquies de Benicarló.
 Col·labora: Ajuntament de Benicarló.

Davant els darrers esdeveniments viscuts a la nostra ciutat, aquesta comissió d'experts fallers s'ha hagut de reunir amb caràcter urgent per tal, una vegada més, de clarificar alguns detalls de les coses que no es fan com s'haurien de fer.

Una vegada més, volem deixar clar que els components d'aquesta comissió som gent que coneix amb tot detall el món de les falles des del seu naixement al nostre poble. Per això hem de dir ben clar que si hi ha algú a Benicarló que pot parlar amb autoritat d'aquest tema, som nosaltres. Per damunt de presidents de presidents i altres "autoritats falleres" que prenen decisions precipitades sense encomanar-se ni a déu ni a sa mare.

Anem al que ens ocupa, perquè la cosa és molt greu. Encara que tot ha estat conseqüència de la poca categoria i alçada fallera que han demostrat alguns innominables.

Els membres d'aquesta comissió sempre hem mantingut que, per damunt de tot, els benicarlandos són falleros. Per si encara hi ha algú que no ho té clar, ho repetim: ser fallero és una característica que els benicarlandos portem als nostres gens. El benicarlando, pel fet de ser-ho, també és faller. Aquesta comissió és ben conscient que al nostre poble hi ha alguns elements que renequen d'aquesta característica, però també compremem que això només és fruit de la ignorància, perquè el gens són els gens i, encara que els no ho vulguen acceptar, ho porten dins.

Una vegada deixat ben clar aquest concepte, ens centrarem en allò que ens ocupa i que ha provocat aquesta reunió amb caràcter urgent.

Com tothom sap, el passat dijous divuit de març, vespra de la gran nit de foc, es va celebrar al nostre poble la processó de pujada del Crist de la Mar a l'església de Sant Bartomeu. Com sempre, els benicarlandos van acudir amb devoció a acompanyar-lo. La gran sorpresa va ser que al final de la processó, dos falleres –amb el seu vestit reglamentari- escortaven el nostre senyor alcalde, una a cada costat. També es va poder vore, davant la nostra primera autoritat, el president de la junta local fallera sense el seu vestit oficial. Aquesta comissió vol proposar, per a properes edicions d'aquest esdeveniment religiós, les següents millores:

1. La presència de les falleres a la processó ha de ser obligatòria per sempre més.

2. Immediatament després de la creu que obre la processó, hauran de desfilars els estendards de totes i cadascuna de les falles de la nostra ciutat i els portaestendards hauran d'anar vestits amb el vestit faller reglamentari.

3. A la part central de la processó, després dels estendards, les falleres que ho desitgen podran participar a la processó en la seua condició de falleres. Poden anar acompanyades pel faller de torn.

4. Que les padrines, dames del foc i altres càrrecs honorífics de les falles, acudisquen a la processó amb les bandes que les acrediten com a tals.

5. Els mariners que porten la barca, hauran de canviar la seua indumentària i posar-se el típic vestit de torrentí.

6. Les falleres majors del poble no poden anar a peu, perquè queda molt pobre. Donada la grandiositat i categoria de les falles, es buscarà una carrossa ben guarnida –amb motius religiosos si es vol- i les falleres aniran ben còmodes i assegurades saludant els que segueixen la processó des del carrer. No caldrà que llancen confeti ni caramels, només portaran un ciri i mantindran una actitud serena i piadosa. Això no els suposarà cap esforç, ja que són les representants de la dona valenciana i aquestes coses es porten ben endins.

7. Sense cap mena de dubte, l'alcalde cedirà el bastó al president de la junta local fallera que, amb el seu vestit de torrentí, serà la màxima autoritat dins la processó. L'alcalde ocuparà un discret segon pla, entre els altres regidors.

8. La processó la tancarà la banda de música, que interpretarà versions en marxa lenta de clàssics fallers com ara "València", "El fallero", "València en fallas" i d'altres.

9. Les promeses que surten al mig de les files, si no van vestides de fallers o falleres, s'hauran de quedar al final de tot, darrere de la banda de música tot acompanyant allò que tradicionalment es diu la xusma.

10. Els capellans, atesa la situació, més valdrà que es queden a la seua corresponent parròquia per tal de no incidir en la nova estètica i tarannà que a partir d'ara haurà de tindre la processó.

Per a acabar, aquesta comissió vol agrair a tothom, especialment els pares de les criatures, el magnífic ambient coeter que s'ha respirat pel poble, fent cas omís a l'absurda ordenança sobre els horaris de llançament de material pirotècnic. D'això ja ens ocuparem en una altra ocasió.

PRIMAVERA I NOVES MEDALLES

text i foto CNB

Amb la primavera van arribar també les tres medalles guanyades per Ana García, Carla Fresquet i José Julián Jaén així com les 7 noves mínimes autonòmiques de l'equip Benjamí i Aleví.

La participació de l'equip Aleví-Benjamí del Club Natació Benicarló en la primera edició del Trofeu JL Ballester Costa Azahar en la piscina provincial a la ciutat de Castelló no va poder començar millor aquest passat cap de setmana 20 i 21 de Març de 2010. A l'esdeveniment esportiu van acudir un total de 10 equips i 355 nedadors i nedadores. El botí va ser de 3 medalles i 7 noves mínimes autonòmiques. L'entrenadora Miryam Martínez va destacar la il·lusió i l'esforç constant que possibilita estar entre els equips més destacats i amb millor projecció de la Comunitat Valenciana i això afegeix més treball per a mantenir el tipus en les competicions.

En l'equip femení van destacar a títol individual amb la medalla de plata (2a) posició Ana García en els 100 m braça amb un crono de 1:29.45; Medalla de bronze (3a) posició per Carla Fresquet en els 100 m esquena i un crono de 1:19.62.

També noves mínimes autonòmiques assolides per Ana García en els 100 braça que va estar a punt de donar la sorpresa al quedar la seua mínima a menys d'un segon de la nacional; Carla Fresquet en els 100 lliures i Gisele Mateu en els 100 papallona i 100 lliures.

L'equip va estar format per: Andrea Remolina, Ana García, Anna Añó, Anna Sanchez, Ariadna Coll, Carla Fresquet, Caudia Barrachina, Esther Segura, Gisele Mateu, Noemí Anta, Nicole Mateu i Vanessa Bel.

L'equip masculí a títol individual va destacar amb la medalla de bronze (3a) posició per a José Julián Jaén en els 100 m lliures i un crono de 1:06.46.

Es van sumar a les noves mínimes autonòmiques David Valdearcos en els 100 papallona i José Julián Jaén en els 100 lliures i 100 esquena.

L'equip va estar format per: Alexandru Beer, David Curto, David Valdearcos, Didac Saura, José Julián Jaén, Juan Diego Ruiz, Marc Vea y Mario Tomás.

També destacar la 4a posició en la participació de l'equip mixt de relleus en els 8x50 m lliures.

Us esperem a tots en la V jornada lliga de promeses a celebrar en la piscina municipal de Benicarló el pròxim cap de setmana 27 i 28 de Març de 2010. Dissabte vesprada i Diumenge matí.

PARTIT DELS SENSE VEU

Avui hem anat a sopar quasi tota la colla d'amics i amigues i parlant, com sempre, de tot una mica, ha sortit el tema que aquestos dies està a portada de molts diaris, i es el tema mes sentit als informatius i a les tertúlies de totes les emissores de radio: la possible ampliació de l'edat de jubilació fins als 67 anys. Collonut. Només ens faltava això!! Per acabar d'adornar-ho la proposta l'ha fet un govern que a les seues inicials diu que es Socialiste i Obrer. "Nomaga reímanuè quetengo'l labio partío". Ara si que ja no entenc res.

Segur que als partits grans els semblarà be, perquè segons diuen, a la vidriola de la Seguretat Social queda poc i arribarà un moment que no ens podrà pagar.

També vull dir que, al sopar, un parell d'amics ja han dit que això es ben cert, cosa que jo tampoc negaré perquè n'ho se. Però no hem de caure en el parany que ens posen i callar, com quasi sempre, encara que després ho comentem moltes vegades per intentar tranquil·litzar les nostres consciències al

MANIFEST DEL DESENGANY
TERCERA PART

criticar-ho. Es ara quan hem de LLUITAR i no permetre-ho.

La culpa d'haver arribat a que tinguen la poca vergonya de plantejar-ho, es nostra. Qui va dir alguna cosa -i ho sabíem tots- quan es van començar a fer contractes "basura" als mes jovenets que encetaven la seua vida laboral?

CONTINUARÁ...

DE LAVÍAPERAMUNT

QUINA LLIBERTAT?

Els "populars" exigeixen –és el seu estil- com a condició, per unir-se al pacte per l'educació, promogut pel ministre Gabilondo, que incloga el respecte a la llibertat del pares a escollir centre i la defensa del castellà, als plans d'estudi.

La –doble- pregunta és obligada: quina llibertat, senyors del PP? No serà la des pares que, per no poder fer front al pagament de les quotes "complementàries", que cobra l'escola privada –majoritàriament confessional i catòlica- subvencionada per l'Estat, han de renunciar a portar als seus fills a aquells centres, tot i desitjant-ho? O pot ser és la dels pares que, compartint l'ideari pedagògic de l'escola privada –majoritàriament confessional i catòlica- subvencionada per l'Estat, però no l'ideològic, que fa obligatòria l'assignatura de

la religió, *sine qua non* ningú no és acceptat, tampoc són lliures per dur-hi els seus fills?

I quan parlen de la prioritat del castellà –s'entén sobre les altres llengües espanyoles, oficials i pròpies dels respectius territoris- en quins alumnes, si es pot saber? Perquè és de domini públic i tots els informes ho avalen, que els escolars bilingües tenen un domini suficient del castellà i, sovint, superior al que els castellanoparlants monolingües en tenen. Aleshores estan vostès defensant l'increment de les hores de castellà en els castellanoparlants monolingües?

Per favor, senyors del PP, a otro perro con ese hueso. Si no tenen voluntat de pacte –que no en tenen- facen el favor d' "argumentar" amb solidesa i seriositat.

Marc Antoni Adell

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyoles
Patés, foies
Melmelades

QUATRE SENYORS DEL NOSTRE TEMPS

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

27 – I – 2010

Fa vint – i – dos anys vaig llegir "Els escenaris de la memòria" de Josep Mª Castellet. Amb l'emoció del record d'aquell llibre de memòries en què l'autor feia repàs de la seua relació amb una sèrie d'intel·lectuals i escriptors, he llegit un nou lliurament de memòries, "Seductors, il·lustrats i visionaris", en el que Castellet explica la seua relació amb sis destacades figures de la vida cultural i política catalana, Manuel Sacristán, Carlos Barral, Gabriel Ferrater, Joan Fuster, Alfons Comín i Terenci Moix. A través de la ploma de Castellet veiem l'evolució ideològica de Sacristán, un dels homes més influents en el pensament de l'esquerra catalana dels anys seixanta i setanta; les vicissituds de l'editorial Seix Barral, la més innovadora i progressista d'aquells anys; les pors de Gabriel Ferrater, quatre xafarderies dels premis Ausiàs March de Gandia en què va compartir jurat amb Joan Fuster, Gerardo Diego, Dámaso Alonso i Salvador Espriu, el treball infatigable de Alfons Comín, i les lluites internes del Partit Comunista en el retrat de Terenci Moix, on es parla més d'un patètic Enrique Lister que de l'escriptor barceloní. Però sobretot el retrat més extens és el de si mateix. "Seductors, il·lustrats i visionaris", és un llibre imprescindible per a saber com es podien tenir totes aquestes qualitats en temps adversos.

31 – I – 2010

Clint Easwood continua fent grans pel·lícules, avui veiem "Invictus", basada en el llibre "El factor humà" de John Carlin. Narra com mitjançant un partit de rugbi es va iniciar el procés de convivència entre les comunitats negra i blanca a Sud-àfrica. La pel·lícula mostra com de vegades una "traïció" és necessària per a poder construir la pau. Nelson Mandela té clar des del primer moment que només es pot construir la democràcia en el seu país tallant d'una vegada amb l'enfrontament amb l'altra comunitat, i tractant de conviure amb ells, malgrat que l'han tingut un munt d'anys tancat a la presó, per això en algun moment ha de sofrir la incomprensió dels seus companys de lluita. De vegades sota el pretext de ser coherent amb un ideal, s'arriba a la violència, a la intolerància, a la revenja i a perdre el món real de vista. El temps ha mostrat que Nelson Mandela tenia raó.

20 – II – 2010

Déu anys després torno a vore "La pantera imperial" de Carles Santos. Aquesta vegada l'espectacle és reforçat amb la presència del "Cor de cambra Lieder Càmera", que li aporta una nova força i uns moments realment sublimes. Basat en la música de Johann Sebastian Bach, és present tota la poètica del music vinarossenc, el/s piano/s, el violí, la veu, la dansa, el teatre, la música, el dolor, el sexe, els grans bustos de Bach, els vestits, la imatge visual, la sorpresa. Un espectacle per a tornar a vore moltes vegades més.

12 – III – 2010

Gràcies a les injuriades lectures obligatòries del batxillerat, vaig descobrir l'escriptor Miguel Delibes, que avui ens ha deixat en Valladolid, la seua ciutat natal a l'edat de vuitanta – nou anys. Em va fascinar la figura de Mario, aquell catedràtic d'institut de "Cinco horas con Mario" davant del cadàver del qual la seua vídua Carmen, va repassant la seua vida en comú, que venia a ser com l'enfrontament de les dues Espanyes. Mario no era cap revolucionari, era un intel·lectual honest i amb un sentit ètic de la vida, com ho ha estat també el propi Delibes. Després llegiria, "El camino", "La sombra del ciprés es alargada", "La parábola del naufragio", "Diario de un cazador",

"Las ratas", "Viejas historias de Castilla la Vieja" i tantes altres. M'agraden molt especialment aquelles històries que estan ambientades en la Castella més profunda, pel treball de captar el llenguatge de la gent que hi vivia i que ve a demostrar dues coses que allò local es converteix en universal i que és gairebé impossible escriure en una llengua diferent a la que has mamat.

Anys més tard llegiria la seua darrera obra "El hereje", una excel·lent novel·la, i la correspondència amb el seu editor de tota vida Josep Vergés de l'editorial Destino, més de quatre-centes cartes que intercanviaren al llarg de la seua vida i on veiem com va creixent l'amistat entre tots dos, però apareix també el Delibes més humà negociant els seus drets d'autor.

Miguel Delibes ens ha deixat però els seus personatges, Mario i Carmen, Cipriano, El ratero, Azarías, Paco, el Bajo, Daniel el Mochuelo, Roque el Moñigo, Germán el Tiñoso i tants d'altres romandran immortals entre nosaltres.

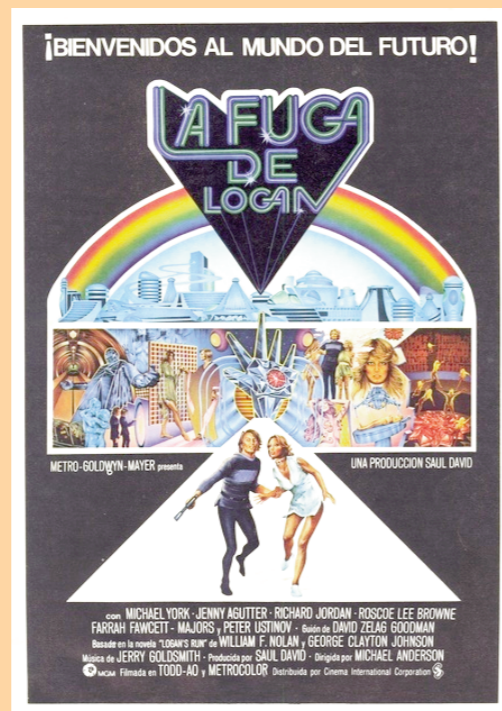
PETITS OASIS

text JOAN HERAS

En un mar de grisos comunicatives encara podem descobrir petits oasis en què és possible descansar, escoltar amb atenció, aprendre i reflexionar. Si dic que aquests petits oasis els podem trobar en emissores de ràdio potser pot semblar més comprensible que si parlés directament de la televisió. Però si dic que un d'aquests oasis el trobo en una tertúlia, molt probablement la sorpresa i la incredulitat es faran evidents. El panorama general de les tertúlies ens aboca a la banalitat, a la cridòria o a la carnassa de tot tipus. Queden, però, certs oasis, certs petits oasis. Penso en la tertúlia d'Els Matins de Catalunya Ràdio dels divendres. Si les ones de vegades no arriben bé o l'hora desavinent pels qui encara tenim la sort de treballar no ens permet l'accés directe al programa sempre ens queda Internet que ofereix la possibilitat d'escoltar coses que valen la pena -i això, aprofitem-ho, fins que els governants d'aquest país decideixin imitar els xinesos i impedir que les pàgines que venen del nord, d'aquest nord abominable, es puguin bloquejar i evitar, així, que la pobra i indefensa població s'intoxiqui amb el verí amb gust de català.

En aquesta tertúlia matinal dels divendres normalment hi participen quatre veus de relleu intel·lectual: Pere Portabella, Josep Maria Terricabras, Antoni Puigverd i Joan Queralt. La gràcia d'aquesta tertúlia és que s'aborden els temes de l'actualitat amb unes perspectives personals, no marcades per posicions ideològiques preestablertes, i que a més sovint reflexionen sobre temes de profunditat amb rigor i respecte. Penso, d'una manera molt especial, en la tertúlia del passat 19 de febrer en què es va reflexionar sobre l'eutanàsia. Sens dubte, aquest és un dels temes grossos del debat ètic actual i que és bo reflexionar-hi amb calma. No és una qüestió fàcil perquè té molts matisos i moltes perspectives i per aquesta raó és bo sentir opinions i arguments. És necessari, tal i com va apuntar el filòsof Josep Maria Terricabras, centrar aquest tema en el marc de la necessària autonomia individual, aquesta autonomia que l'educació pretén fer real en l'individu i que ha de servir per a poder guiar des de la responsabilitat les pròpies decisions. Però també és bo pensar i repensar altres temes que es van posar damunt la taula radiofònica per donar gruix a la reflexió. Per exemple, cal distingir entre eutanàsia i suïcidi, entre l'opció de decidir una mort digna i la simple eliminació d'un individu. També cal pensar

Fronteres

sobre l'interès de l'Estat d'avançar la possible "retirada de circulació" de persones que resulten "una càrrega" important i, per tant, una despesa significativa, tot just ara que l'esperança de vida es va fent llarga i la piràmide de la població s'engreixa en la franja de la gent gran. Hi ha qui creu que en aquest tema el pensament progressista -aquell que defensa l'eutanàsia com un dret fonamental d'una manera quasi acrítica- s'està posant al mateix nivell que les opcions més conservadores d'un model d'Estat que pot intervenir, afavorir i fins i tot incentivar una mort abans d'hora.

Durant la tertúlia es van comentar algunes pel·lícules que tracten de la qüestió i es va fer referència a experiències properes dels tertulians amb la mort. Tot, però, des d'una voluntat de claredat i de diàleg. En definitiva, un bon exemple de reflexió sobre un tema important, sobre un tema que ens pot afectar d'una manera directa, ja sigui en un familiar proper o en la nostra pròpia existència. Bateguen, en el fons, vectors que apunten a posicions metafísiques i religioses. Però sigui com sigui, és d'agrair que una ràdio pública dediqui un espai a donar la veu a persones que poden dir coses, coses ben dites, que ens ajuden a pensar i, en fi, a prendre posicions morals sobre temes cantelluts. I si això es fa amb respecte i rigor, la cosa s'ho val. Les ones hertzianes o les xarxes cibernètiques encara ens ofereixen colors d'esperança.

ve de la p gina anterior

que la nit no estava per romanços), van haver d'ajudar. I perquè no es mullara, el van embolicar en plàstics. Tal va ser la desorganització que ni els *monicipals* acudiren per tallar el trànsit. Així que, mig amagat, sortejant els cotxes i en contra direcció, el Crist més que *processonar* va "volar" en les espatlles d'alguns fidels per pujar a Santa Maria. Ah, i l'única autoritat que es va dignar a acompanyar-lo era el Juge de Pau. On estaven les falleres i l'alcalde?????

... o de quarta

I si complicada va ser la pujada a Santa Maria la tornada a Sant Bartomeu no ho va ser menys. I això que si hi eren els *monicipals* però.. tant donava. Ni un vehicle van estar capaços de llevar-los perquè els qui portaven el Crist a les seues espatlles, i els seus fidels, pogueren passar amb una mica de comoditat. Però la "imatge insòlita" (per dir-ho d'alguna manera), es va veure quan, a l'arribar davant del convent de les monges tancades, que estava amb les portes obertes, els qui portaven el Crist s'aturaren i... intentaren ficar-se de front al convent perquè les monges, des de darrera de la cristallera, pogueren veure'l i cantar-li les seues lloances. Però ai, rei meu que, altra volta, amb tant de cotxe, la faena va ser girar-se perquè les monges pogueren veure alguna cosa. Més d'un pensava si li cantaven a la furgona que tenien al davant. Certament, alguna autoritat (l'alcalde, per exemple, que ara sí que anava), s'ho hauria de fer mirar i ajudar una mica. Que el nostre Crist ja ha tingut prou trasbalsos!!!

Propaganda ecològica

Ni a les retransmissions de la tele, de la Novena, el pobre Crist de la Mar se'n lliura de la seua utilització. Ara perquè, a costelles seues, recaptin diners. A veure,

cadascú, amb els seus mitjans pot fer el que li vinga en gana però, tenint en compte del que es tracta, tal volta una mica de cura en ficar la publicitat a les novenes no seria el més adient. Tot i que el millor seria veure la Novena sense publicitat, és lícit que ho aprofiten però, d'ací al fet que ens encolomen un faldó que ocupa més d'un quart de tele d'una empresa d'olors hi ha un bon tros. La gent que mira la Novena el que vol és... veure la Novena, i no que li fiquen als peus del Crist una publicitat que només fa que molestar. Una mica més de respecte no n'estaria de més.

La zona azul permanecerá
cerrada por fiestas patronales

desde el día 10-03-10
hasta el día 22-03-10

Falles Patronals

És el que ens faltava per veure. Han aconseguit d'una tacada la quadratura del cercle. Les nostres festes patronals, per fi, ja han canviat de dates. Pensàvem que era impossible però els de la zona blava ho han aconseguit. Ara les **Festes Patronals** les tenim **del 10 al 22 de març**. Sí, així resava en alguns dels rètols que van apegar als pals de pagament de l'ORA. Ja només ens faltava açò per acabar de desprestigiar-les més del que ja les ha desprestigiat el regidor Salinas amb el seu llibret "fallero" (per allò que només servia per cremar-lo". La imatge no deixa lloc al dubte.

"Contents" de coets

Molt contents estem de veure com les instruccions del nostre alcalde, en matèria de convivència i respecte als ciutadans pel que fa al llançament de coets, petards, i tota mena d'estrís pirotècnics d'ús domèstic en horari fallero, s'ha acomplert de totes, totes. Els tafaners no ha passat dia,

d'aquestes fetes *falleropatrons*, en que agraïrem l'esforç inusitat de les nostres autoritats i forces d'ordre públiques locals per la seua tasca tan contrastada, abnegada, desinteressada, i totes les -adas que vulgueu ficar-los, per... ajudar a controlar que la rauxa fallera anara pels camins establerts. Així hem pogut adonar-nos com matins, vesprades i nits, fora dels horaris falleros, no s'escoltava ni un soroll fora de lloc (tret del cant d'algun ocelllet); com la policia hi era a tots els llocs (semblava desdoblada), comprovant i donant les gràcies, del bon ús que la gent feia dels artefactes pirotècnics; com, amb una exquisida ma dreta, quan veia alguna persona que llençava coets fora dels horaris fallers (quasi ningú, cal dir-ho), la invitava a deixar de fer-ho; com instruïa als pares perquè els seus fills, menors, que anaven amb una caixeta d'artefactes pirotècnics no prengueren mal (perquè els menors tenen prohibida la seua tinença);... . En fi, que no podem més que desitjar que sempre siga així i encoratjar les nostres autoritats perquè l'any vinent continuen per aquest camí tan, tan, excel·lent. Però no us espanteu, açò... només era un conte.

No tot eren paperets

Déu meu quina quantitat de brutícia han deixat aquestes falles. I damunt, com quedava el cap de setmana per a poder replegar-ho tot, alguns s'ho van agafar amb calma. Amb tanta calma que la merda es va acumular pels voltants dels casals donant un aspecte més que lamentable. Estaria bé que, de la mateixa manera que les falles són plantades ben d'hora s'aplicara el mateix concepte a l'hora de llevar-les. Sempre quedaria millor i, a més, estalviaríem molèsties a la retina... i al nas (l'olor de pixum, entre d'altres, hi va ser present durant uns quants dies). Com al paràgraf de dalt no us preocupeu açò... també és un conte. Però real. Com el de dalt, no?

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Falles irreverents

Que cada vegada les falles al nostre poble s'estan tornant, segons alguns sabuts (regidor Salinas), molt "tradicionals" (trenta anys, quina tradició!!!), no escapa a ningú. I que, a més, aquesta "tradició, tan, tan tradicional", segons sembla, li dóna també dret de cuixa, tampoc. I és que l'última que ens faltava per veure als benicarlandos és com la processó del *Santo Cristo*, de cop i volta, l'hagen convertit, per obra i gràcia josefina, en una desfilada fallera més. I si no, com hem d'entendre que, al costat de las *fuerzas vivas* (tot i ser un anacronisme almenys té una tradició més llarga), enguany tinguérem desfilant les falleres majors i al president de la Junta Local Fallera, "qual nuevas fuerzas vivas emergentes". La rauxa i la disbauxa desenfrenada de les falles, unides per no se sap quina mena de tradició *festivoludicofallera*, al mig de la més pura tradició seculo-popular. Era el que ens faltava per veure. Qualsevol dia no ens estranyaria veure també com li puguen a la barca al ninot fallero. I tot perquè sembla que al nostre alcalde li agrada aquest món. Però en quin món viu?

Falles irreverents (i 2)

I si irreverent era allò de dalt, ja no sabríem com qualificar la imatge patètica de "la última cena", en versió fallera que ens han fet arribar. Certament, si ja s'havia caigut prou baix amb la desfilada fallera amb el Cristo, amb açò, se supera amb escreix la poca credibilitat que els hi quedava als representants d'aquest món faller. Una sacrílega instantània, representativa del poc gust i la manca de respecte envers una figura cabdal de la història del nostre poble com és el Crist de la Mar. Una figura per la qual, creients i no creients, agnòstics i no agnòstics, ateus i no ateus, sempre han estat respectuosos. Ara, tal com apareixien representats als seus peus (que és el lloc dels ninots), només cal saber qui era el Judes (aneu buscant). Una altra més del que es cuina al món faller. En els soparots d'alguns.

Processó de segona...

Però és que damunt s'ha passat de la irreverència al sarcasme. I si no, algú ens pot explicar perquè la processó és l'última de la fila? Què desgraciat ha de ser el pobre Santo Cristo (amb perdó per l'expressió que només vol ficar el dit a la nafra de la persecució que sofreix), quan el fan anar per allà on els dóna la gana mentre uns altres no canvien mai el seu recorregut. Per què si no, els carros de Sant Antoni passen sense cap problema per la zona de vianants i no passa res? Per què si no, els matxos poden cagar-se a qualsevol lloc d'aquesta zona i no passa res? Per què si no, les despertades falleres poden anar per on els vinga en gana, inclosa la zona de vianants, llençant tota mena de coets, que destrossen embornals, llambordes... i no passa res? Per què si no, la processó del Sants Patrons, passa per aquest carrers, i no passa res? Per què si no... la pobra processó del *Cristo*, tot i la seua història de més de quatre-cents anys, que pareix no importa res, sembla la parenta pobra i és obligada a anar, com vulgarment diríem, com cagalló per sèquia, ara per ací, ara per allà? Mentrestant, cap d'aquests brètols que no tenen vergonya de fer-se fotos o adulterar el seu esperit fan res pel Crist de la Mar. Tot i ser increïble... és ben cert. I no passa res.

...o de tercera...

I és que la indignació entre els devots seguidors del Crist de la Mar va en augment. Diuen que el van traslladar poc menys que a rodolons a l'església de Santa Maria. Tot, perquè plovia. Ningú va avisar que diumenge a la nit, en acabar la Novena a Sant Bertomeu, traslladaven al Cristo de parròquia, així que no hi havia ni gent per despenjar-lo de l'altar. Els mateixos assistents a la Novena (poquets,

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Estic en condicions d'afirmar que aquesta setmana no volia parlar de falles perquè és una cosa que ja ha passat i millor oblidar-la que no recordar-la. Però senyora meua, és que m'obliguen a fer-ho i em trobo en la ineludible necessitat de remenar aquest assumpte que l'únic que provoca és més pudor. Així és que anem per feina, que el tems és curt i allò del que s'ha de parlar força desagradable. M'he llegit amb deteniment l'editorial, on es fa una mena de justificació del silenci que aquest any ha guardat aquesta publicació al voltant del món de les falles. Fins i tot els de l'univers fallero han passat olímpicament del tema i no s'han dignat ni a oferir-nos unes línies generals bàsiques per tal de gaudir de les falles com cal. He de dir que la justificació de l'editorialista m'ha semblat patètica. Què vol dir això de que "les falles formen part de la personalitat de Benicarló"? això sona a excusa de mal pagador. La frase bona i correcta és "les falles SÓN la personalitat de Benicarló", de la mateixa manera que a altre pobles ho són, per exemple, els carnivals de Rio de Janeiro o els moros i cristians d'Alcoi. La millor prova de tot això, senyora Garcia, la té en allò que es va viure el dia de la processó del Crist de la Mar, on les falleres i el seu president ocupaven un lloc més preferent que el del mateix Crist. Com es pot posar en dubte això? També manté l'editorialista que les falles tenen coses bones i dolentes. Dolentes? Les falles coses dolentes? Efectivament es destaca la germanor i l caiguda del mite del benicarlando estalviador, treballador i individualista. Ara és tot millor. El caràcter benicarlando ha canviat, i ara fins i tot ens permetem el luxe

de cremar els diners o, millor dit, de gastar-nos els diners fora del poble per a després cremar allò que hem comprat. Això és fantàstic i és bo per al poble, perquè ara sortim més i ho petem tot. Es parla a l'editorial d'una suposada part negativa de la festa, on es qüestionen les coses més boniques d'aquesta nostrada, tradicional i popular festa. Anem a vore, senyora Garcia. En primer lloc, les banderes que es pengen són les que hi ha reflectides a l'estatut d'autonomia, que va ser votat per ... per... bé, per que siga i ací el tenim, amb una bandera que té més blau que res, triplement coronada i gloriosament senyera. Ja sap vostè allò de "per raons d'història, esta és la bandera del regne de València". Després ataca directament dues de les coses més inherents i espirituals de la festa: la vestimenta o indumentària i les portes barraqueta. Mire, senyor editorialista, quan s'importa una cosa d'un altre lloc, es fa amb tot i

amb totes les conseqüències. Diu que els vestits que porten no són benicarlandos. Ara si que ho són perquè les falles també són benicarlandes. Una dona vestida de fallera és tan del poble com una vestida de benicarlanda, si no més. per això, de la mateixa manera que es va importar el vestit, es va importar la barraca. Mire, senyora Garcia, si aquest element va ser important, que fins i tot a una falla li vam posar aquest nom. No hi ha dubte que la barraca forma part del paisatge del nostre poble, i s'ha enganxat a la nostra tradició com una caparra a l'orella d'un gos. Refutats tots els arguments exhibits a l'editorial de la setmana passada, ara vaig amb la part més important del mateix. Vostès, com sempre, tan tendenciosos i sectaris. Ara resulta que les falles s'han d'escriure en "valencià normatiu". I una merda! La llengua de les falles és tan lliure com el fum de la pólvora, el somriure d'un falleret o la llàgrima de la fallera major quan es crema la falla. Aquesta és la gràcia de les falles, que consisteix en escriure les intel·ligents crítiques de la forma més lliure possible. No i ha normes que valguen. La ortografia, la gramàtica i la sintaxis no existeixen, deixem volar la imaginació dels fallers, que facen el que vulguen amb la llengua, que la modelen al seu gust i que cadascú li pose el seu puntet.

Acabo. Avui estic content i satisfet. Si s'atreveixen a publicar això serà un cop molt dur a la línia editorial de La Veu i un gran triomf del món faller. Perquè les falles són massa per a la carabassa. Sempre haurien de ser falles. Els casals no s'haurien de desmuntar mai. Fins i tot s'hauria de canviar el nom del poble i dir-nos Benifalles. A vore si algun partit polític agafa aquesta proposta i la llança a un ple. Endavant, amics!

Condemnat per coaccions

El nostre ajuntament també es veu esquitxat pel comportament incorrecte i poc ètic d'un regidor del PP, Soriano, condemnat per coaccions a una pena pecuniària de 1500 euros i 20 dies de privació de llibertat.

726

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

verbals, intenten, però no poden, cenyir-ho tot a una qüestió exclusiva de l'àmbit privat. Certament, actituds com aquesta, la del regidor, i la dels seus companys de partit al mirar cap un altre costat, no ajuden gens ni mica, a fer creïble, allò tan grapejat, que els polítics estan al servei de la ciutadania. Més bé sembla el contrari. Un cas més, i en van... .

Uns fets molt greus pels quals ha estat condemnat aquest regidor. Uns fets molt greus que sí haurien de tindre implicacions polítiques directes perquè, segons es desprèn de les declaracions del demandant, aquest regidor si va utilitzar el càrrec en el seu benefici des del moment que així és va presentar i, a més, amb l'empara de l'ajuntament, ja que algunes de les reunions es van fer en dependències municipals.

El fet coercitiu de presentar-se amb un policia local i utilitzar l'ajuntament per al seu ús particular tira per terra, de totes, totes, les argumentacions de l'alcalde, Domingo, i del secretari local del PP benicarlando, Serrano, que, fent malabarismes

Certament, pel bé, ja no de la credibilitat política, prou qüestionada, de la pròpia democràcia, cal, sense falta en aquest cas, que és prenguen mesures que retornen altra volta eixa credibilitat perduda a les institucions polítiques que ens representen.

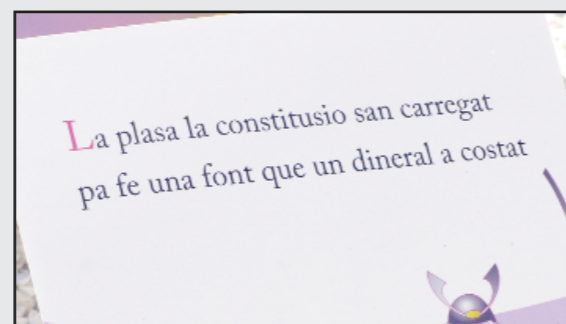
I és l'alcalde, com a màxim exponent d'aquesta institució implicada, qui ha de donar explicació i resposta, contundent, si és el cas, a aquesta actitud, independentment que el PP l'haja titllat com "particular", del tot inadmissible, ja siga "particular", o no. Cas contrari, haurem d'entendre que ell i el seu partit combreguen amb aquesta actitud?

EDITORIAL

Carxofa: aquesta setmana hem cedit l'espai a la imatge de la panissola.

Panissola: als responsables de fer els rètols de la crítica de la falla Nou Barri. Allò no se sabia en que estava escrit. Per no ser, no arribava ni a blavero. En la foto que il·lustra aquest escrit veiem que, en un paràgraf de 15 paraules, sis, sí sis, estan escrites malament. Certament, difícilment superable. I la resta de rètols no se'n lliurava d'aquesta mena d'aberració lingüística. Una mica de cura i respecte per la nostra llengua no aniria malament en aquest món faller. Ni a València fan aquestes barbaritats. Els xiquets d'escola segurament ho farien millor. Tal volta, a més d'un, li caldria tornar a passar per ella. Segurament, tots eixiríem guanyant.

LA FOTO

text J.SOTO

El món de les falles ha estat sempre transgressor. La crítica ferotge, la irreverència, els ninots despallats... però, de veritat, que això de la foto supera tot allò imaginable. Els presidents de les comissions posant a l'altar major de l'església de sant Bartomeu amb el Santo Cristo de la Mar al fons podria ser una bonica escena, un bonic record per als qui apareixen retratats. L'actitud però d'alguns d'aquets senyors (tots són presidents?, no hi ha presidentes?, és masculista el món faller?) no s'adeia ni amb les circumstàncies ni amb l'entorn. De fet, podríem pensar que més que evocar qualsevol quadre de l'últim sopar, l'escena ens remet a referents tan populars com "El triunfo de Baco" de Valázquez.

Un munt de dubtes m'assalten sobre tan significativa instantània. Es pensen aquests bons homes que estan davant d'una falla?, els va dir algun periodista vivet com s'havien de posar i ells amb la seua proverbial innocència i esperit faller van decidir fer-li cas? Fa cara de fotre-se'n el president de la Junta Local Fallera?, el que apareix saludant és perquè és una consigna fallera saludar sempre que hi haja una càmera al davant?, és el lloc més apropiat l'altar major d'una església per fer facècies?, l'home que amb la weua mà assenjala el president, quin sant és?, què en pensa de tot plegat mossén Carlos?

L'entorn faller, bé ho sabem, ha estat trist (?) protagonista de la processó del Santo Cristo. Molta gent

es va quedar bocabadada en veure el senyor alcalde envoltat de dues xiquetes vestides de fallera (no en tene cap culpa angelets, fan el que els diuen) i sobretot en comprovar com l'home que apareix al centre de la foto en qüestió anava amb el seu ciri acompanyant les autoritats locals, com si fóra un regidor més, un jutge més, un cap de la policia local més... També hi ha preguntes sense resposta al respecte: de qui va ser la brillant idea?, hi estava d'acord el clero local?, algú s'imagina -sivant totes les distàncies del món, que quede clar- una processó a Vinaròs amb el president de la COC i les reines de les paròdies o rondalles com es diga això?

Penso que ens n'hem passat massa i que haurien de fer una reflexió tant les autoritats civils com les eclesiàstiques. I també una mica les "autoritats" falleres.

laveubenicarlo@terra.es

Enquesta

¿Qui es responsable del retard de les plantes de tractament de residus?

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

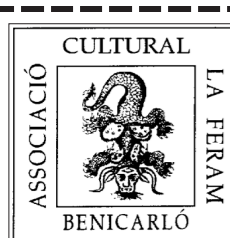
3x4

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassò

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

